

بررسی تنوع ژنتیکی توده‌های بومی سنبليله ایرانی بر اساس صفات سیتوژنتیکی

پژمان مرادی^{۱*}، عبدالکریم کاشی^۲، محمدرضا حسندخت^۳، محمود خسروشاهلی^۴، احمد خلیقی^۲

چکیده

سنبليله (*Trigonella foenum-graceum* L.) گیاهی یک ساله و متعلق به تیره‌ی بقولات است که سابقه کاشت طولانی در ایران دارد. منشأ پیدایش سنبليله را نواحی مدیترانه گزارش کرده‌اند. ارزش‌های غذایی و دارویی این گیاه به اثبات رسیده است. توده‌های گوناگونی از این گیاه در کشور یافت می‌شود، ولی تا کنون تحقیق کاملی برای شناسایی و ارزیابی این توده‌ها صورت نگرفته است. به منظور ارزیابی تنوع ژنتیکی توده‌های بومی سنبليله ایرانی، ۲۰ توده از نقاط مختلف کشور جمع‌آوری و از راه صفات سیتوژنتیکی مورد بررسی قرار گرفتند. بررسی صفات سیتوژنتیکی توده‌های بومی نشان داد که تمامی توده‌های مورد بررسی از لحاظ سطح پلوئیدی همگی دیپلوئید $2n = 2x = 16$ بودند. همچنین طول هر ۸ کروموزوم، مجموع طول کلی کروموزوم و طول نسبی هر کروموزوم به طول کل اندازه‌گیری شد. طول بزرگ‌ترین کروموزوم ۷ میکرون در توده اردستان و کوتاه‌ترین آنها ۲/۵۴ میکرون در توده برازجان بود. بلندترین طول کلی کروموزوم در توده‌ی زنجان به طول ۴۸/۳ میکرون و کوتاه‌ترین طول کلی کروموزوم در توده‌ی برازجان به طول ۲۶/۴۶ میکرون مشاهده شد. تجزیه خوشه‌ای بر اساس صفات سیتوژنتیکی توده‌ها صورت گرفت و توده‌ها به ۷ گروه تقسیم شدند. نتایج این تحقیق نشان داد توده‌های بومی سنبليله ایرانی از نظر صفات مورد مطالعه از تنوع بالایی برخوردارند. در این دسته‌بندی توده‌های برازجان و زنجان در گروهی جداگانه قرار گرفتند و با سایر توده‌ها تفاوت معنی‌داری داشتند که منبع ژنتیکی مناسبی برای برنامه‌های به نژادی می‌باشند.

کلمه‌های کلیدی: سنبليله، توده‌های ایرانی، کروموزوم، صفات سیتوژنتیک، سطح پلوئیدی

۱- استادیار دانشکده کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه. مسئول مکاتبه. Pjmoradi@Yahoo.Com

۲- استاد گروه باغبانی دانشکده باغبانی و گیاه پزشکی پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

۳- استادیار گروه باغبانی دانشکده باغبانی و گیاه پزشکی پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

۴- استاد گروه اصلاح نباتات دانشکده کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

تاریخ دریافت: زمستان ۱۳۸۷ تاریخ پذیرش: تابستان ۱۳۸۸

مقدمه

شنبليله (*Trigonella foenum-graceum* L.) گیاهی علفی و یک ساله متعلق به تیره بقولات می‌باشد. شنبليله گیاهی است که برگ و بذر آن ارزش دارویی دارد و در ایران برگ‌های آن به صورت تازه و یا خشک مورد مصرف قرار می‌گیرد (امید بیگی، ۱۳۸۳؛ نجف‌پور نوایی، ۱۳۷۳). این گیاه دارای ارزش غذایی بالایی می‌باشد، مواد با ارزش در برگ شنبليله عبارتند از: کلسیم، فسفر، آهن، کاروتن، ویتامین C و پروتیین (Ebubekir, 2005)؛ بذرهاي شنبليله دارای موادی مانند آلکالوئید، تريگونلین، کولین و ساپونین‌های استروئیدی است (Nazar, 2007). شنبليله در تثبیت ازت نقش عمده‌ای دارد، بنابراین مناسب برای کشت متناوب است. منشأ این گیاه نواحی مدیترانه بوده که در آسیای غربی، اوکراین و همچنین از هندوستان تا چین گسترش دارد (امید بیگی، ۱۳۸۳). شنبليله دارای قدمت بسیار طولانی کشت در ایران می‌باشد (نجف‌پور نوایی، ۱۳۷۳). به دلیل قدمت زیاد کشت و کار در ایران توده‌های متنوع و ارزشمندی از این گیاه در کشور وجود دارد. توده‌های بومی به دلیل سازشی که در طی زمان کسب نموده‌اند، دارای ژن‌های مطلوبی نظیر ژن مقاومت به خشکی، شوری و مقاومت به آفات و بیماری‌ها شده‌اند (محمدی، ۱۳۸۶). بنابراین جمع‌آوری، حفظ، نگهداری و ارزیابی این منابع ژنتیکی غنی برای برنامه‌های اصلاحی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است (وجدانی، ۱۳۷۵). برای شناسایی و ارزیابی صفات مهم توده‌های بومی شنبليله ایرانی، بذرهاي ۲۰ توده از مناطق مختلف کشور جمع‌آوری و صفات سیتوژنتیکی آنها مورد بررسی قرار گرفت.

مواد و روش‌ها

برای انجام این تحقیق بذر ۲۰ توده‌ی مختلف شنبليله از نقاط مختلف کشور که به طور سنتی از گذشته در آن مناطق کشت می‌شد؛ جمع‌آوری شد. این مناطق عبارتند از: قائنات، نیشابور، سمنان، شهرری، زنجان، خرم‌آباد، بروجرد، کرمانشاه، سی‌سخت، کاکان، کاشان، اردستان، یزد، کرمان، اصفهان، شوشتر، برازجان، شیراز، خاش و توده‌ای از استان خراسان که با نام عراقی شهرت داشت. برای مطالعه‌های سیتوژنتیکی از مریستم نوک ریشه استفاده شد (ریاست، ۱۳۸۰؛ Pedro, 2000). در این تحقیق نیاز به استفاده از مواد شیمیایی نشد، تنها با آبشویی و قرار دادن بذر توده‌های خاش، برازجان، زنجان و کرمانشاه در جریان آب به مدت ۲ ساعت، جوانه زدن مشاهده شد. سایر توده‌ها نیز بدون هیچ تیماری جوانه زدند. برای جلوگیری از آلودگی، بذرها به کمک محلول هیپوکلرید

سدیم ۲٪ ضد عفونی شده و پس از آبکشی با آب مقطر به ظروف پتری و روی کاغذ صافی منتقل شدند و پس از افزودن آب مقطر، در ژرمیناتور و در دمای ۲۲ درجه سانتی‌گراد قرار داده شدند. برای پیش تیمار ریشه‌ها برای مشاهده‌ی کروموزوم‌ها در این تحقیق آلفا بروموفتالین، ۸-هیدروکسی کینولئین و محلول کلشی‌سین استفاده شد. ریشه‌های حاصل از بذرهای جوانه‌زده بین ۳ تا ۵ ساعت در محلول بالا و در یخچال تیمار شدند (Darlington, 1999). پس از خارج کردن نمونه‌ها از محلول پیش تیمار، ابتدا آن‌ها را با آب مقطر شستشو داده و پس از آبگیری با کاغذ خشک‌کن به محلول کارنوی^۱ (۱ قسمت اسید استیک خالص و ۳ قسمت اتانول خالص) منتقل و به مدت ۲۴-۲۰ ساعت در دو شرایط مختلف در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد در یخچال و در دمای اتاق نگهداری شدند. پس از خارج کردن ریشه‌چه از مواد تثبیت کننده، با آب مقطر شستشو و با کاغذ صافی آبگیری شدند سپس در الکل اتیلیک ۷۰ درجه در دمای ۴ تا ۵ درجه سانتی‌گراد در یخچال قرار داده شدند تا مراحل بعدی به تدریج انجام شود. ریشه‌ها پس از تثبیت برای انجام هیدرولیز به درون شیشه ساعت محتوی اسید کلریدریک ۱ نرمال منتقل و در آون در دمای ۶۰ درجه سانتی‌گراد قرار داده شدند. مدت زمان هیدرولیز برای گونه‌های مورد مطالعه از ۶ تا ۱۰ دقیقه بود (Sharma, 1999). در این بررسی برای رنگ‌آمیزی از استواورسئین^۲ استفاده شده است. در این مرحله ابتدا ریشه‌های هیدرولیز شده را چندین بار با آب مقطر شسته و پس از آبگیری با کاغذ صافی آن‌ها را درون شیشه ساعت دارای رنگ استواورسئین قرار داده به طوری که کاملاً در رنگ غوطه‌ور شدند. سپس شیشه ساعت را به مدت ۱۵-۱۰ دقیقه به ملایمت حرارت داده و یا به مدت ۲۴ ساعت در یخچال نگهداری تا رنگ‌آمیزی صورت گیرد (Schulz, 1992). پس از رنگ‌آمیزی، ۳-۲ میلی‌متر از نوک ریشه (مریستم) قطع شده و بر روی لامی که یک قطره اسید استیک ۴۵ درصد بر روی آن ریخته شده منتقل شد. پس از قرار گرفتن لامل روی آن، توسط ته خودکار یا جسمی سبک و مشابه آن چند ضربه آهسته روی آن وارد شده (به طوری که لامل حرکت نکند) تا بدینوسیله سلول‌های مریستمی که در مایع زیر لامل غوطه‌ور شده‌اند، پخش شدند. سپس رنگ اضافی با کاغذ خشک‌کن گرفته شد و با انگشت روی لامل فشار آورده تا ضمن خروج رنگ‌های اضافی سلول‌های مریستمی نیز در یک سطح قرار گیرند. لامل تهیه شده ابتدا با میکروسکپ معمولی و با بزرگ‌نمایی ۱۰ تا ۴۰ مورد بررسی قرار گرفته و در صورت وجود یاخته‌های متافازی (متافاز میتوز) مناسب با

1- Carnoy

2- Acetoorcein

بزرگ‌نمایی ۱۰۰، با فتومیکروسکوپ از آنها عکس گرفته شد. از عکس‌های تهیه شده برای بررسی صفات سیتوژنتیکی استفاده شد.

با استفاده از صفات طول هر کروموزوم، مجموع طول کلی کروموزوم‌ها و نسبت هر کروموزوم به طول کل، کاربوتیپ توده‌ها با هم مقایسه شدند. طرح آزمایشی بلوک‌های کاملاً تصادفی بوده و آماده‌سازی اطلاعات با نرم‌افزار Excel انجام و اطلاعات با نرم‌افزار آماری SAS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. تجزیه خوشه‌ای به روش وارد^۱ انجام گرفت (فرشادفر، ۱۳۸۰).

نتایج

پس از آزمایش‌های متوالی بهترین طول ریشه‌چه از ۱ تا ۱/۵ سانتی‌متر و بهترین زمان قطع ریشه‌چه و شروع پیش تیمار بین ساعت ۸ تا ۹ صبح تشخیص داده شد. بهترین محلول برای پیش تیمار و متراکم شدن کروموزوم‌ها در این تحقیق ۸-هیدروکسی کینولین بود. در این آزمایش نگهداری در محلول کارنوی در یخچال مؤثرتر از نگهداری آن در دمای اتاق بود. نتایج نشان داد برای رنگ‌آمیزی، نمونه‌هایی که در محلول رنگ و سپس در یخچال بودند بهتر رنگ‌آمیزی شدند.

بعد از مشاهده میکروسکوپی تمام توده‌ها، مشخص شد تعداد کروموزوم پایه در آنها ۸ عدد بوده و ۲۰ توده‌ی سنبله ایرانی جمع‌آوری شده در این تحقیق دیپلوئید بوده و عدد کروموزومی آنها $2n = 2x = 16$ بود (شکل ۱). نتایج تجزیه واریانس در جدول ۱ نشان داده شده است، که رقم‌های مورد بررسی از نظر همه‌ی صفات مورد ارزیابی با یکدیگر در سطح ۱٪ تفاوت معنی‌داری داشتند و به همین علت میانگین‌های همه صفات در مراحل بعدی مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفتند.

همان‌طور که در جدول ۲ دیده می‌شود، طول هر ۸ کروموزوم با هم و در توده‌های مختلف با یکدیگر متفاوت بود. کروموزوم شماره ۱ از همه بزرگ‌تر و کروموزوم شماره ۸ از همه کوچک‌تر بود. در میان توده‌های مورد ارزیابی بلندترین کروموزوم شماره ۱ در توده اردستان به طول ۷ میکرون و کوتاه‌ترین آنها در توده‌ی نیشابور به طول ۴/۰۵ مشاهده شد. در بررسی سایر کروموزوم‌ها (شماره ۲ تا ۸) مشخص شد که بلندترین کروموزوم‌ها مربوط به توده‌ی زنجان و کوتاه‌ترین آنها مربوط به توده برازجان بودند.

1- Ward

نسبت طول هر کدام از کروموزوم‌ها به مجموع طول کل کروموزوم‌ها نیز ارزیابی شد. بالاترین این نسبت در کروموزوم شماره ۱ در توده‌ی اردستان (۱۰/۸۸) و کم‌ترین آن در توده‌ی کرمان (۸/۱۱) مشاهده شد. در این مورد کروموزوم شماره ۲ توده‌ی اهواز بالاترین نسبت را داشت و کم‌ترین آنها مربوط به توده‌ی خاش بود. نسبت کروموزوم ۳ به مجموع طول کلی کروموزوم‌ها در توده‌ی اهواز بیش‌ترین و در توده‌ی سمنان کم‌ترین بود. توده‌ی اهواز در کروموزوم شماره ۴ بالاترین و توده‌ی اصفهان کم‌ترین نسبت را به طول کل به خود اختصاص داده بود. در کروموزوم شماره ۵ به ترتیب توده زنجان بیش‌ترین و توده اردستان کم‌ترین نسبت را به طول کل به خود اختصاص داده بودند. در کروموزوم شماره ۶ بالاترین این نسبت در توده‌ی شیراز و کم‌ترین آن در توده‌ی کاکان مشاهده شد. در کروموزوم شماره ۷، توده‌ی سمنان بالاترین نسبت مذکور را داشت و کم‌ترین آن مربوط به توده‌ی اهواز بود. نسبت کروموزوم ۸ به مجموع طول کلی کروموزوم در توده‌ی کاشان بیش‌ترین و در توده‌ی شیراز کم‌ترین بود. مجموع طول کلی کروموزوم‌ها در ۲۰ توده‌ی جمع‌آوری شده مورد ارزیابی قرار گرفت. در این صفت توده‌ی زنجان بلندترین کروموزوم را با طول ۴۸/۳۰ میکرون به خود اختصاص داد و توده‌ی برازجان کوتاه‌ترین کروموزوم را با طول ۲۶/۴۶ میکرون داشت.

تجزیه خوشه‌ای

تجزیه خوشه‌ای بر اساس صفات سیتوژنتیکی اندازه‌گیری شده در ۲۰ توده شنبلیله ایرانی نشان داد که با وجود اختلافات بین صفات مورد بررسی پس از دسته‌بندی، نمونه‌های با خصوصیات مشابه که از مناطق مختلف کشور جمع‌آوری شده بودند در یک گروه قرار گرفتند (شکل ۲). ضریب کوفنتیکی برای آن ۷۱٪ بدست آمد، بدین معنی که حدود ۷۱٪ اطلاعات بدست آمده، در تجزیه خوشه‌ای بکار رفته است. بر اساس میانگین ضرایب فاصله (جدول ۳) بدست آمده با قرار گرفتن خط برش در فاصله حدود ۳/۷، توده‌ها در ۷ گروه قرار می‌گیرند (شکل ۲).

گروه اول شامل توده‌های اهواز، عراقی، شیراز و اردستان بود. در این گروه توده‌ی اردستان با سایرین متفاوت بوده و بلندترین کروموزوم در این توده مشاهده شد. کروموزوم‌های این توده‌ها اندازه‌ی متوسطی در بین سایر توده‌ها داشتند. مجموع طول کلی کروموزوم‌ها در این توده‌ها حدود ۳۷ میکرون بود که توده‌ی اهواز در میان آنها کوتاه‌ترین طول کلی کروموزوم را داشت.

گروه دوم شامل توده‌های قائنات، کرمان و کرمانشاه بود. در این گروه توده‌های قائنات و کرمان بسیار شبیه به هم می‌باشند که از نظر موقعیت جغرافیای این دو به هم نزدیک می‌باشند. طول کروموزوم‌های این گروه متوسط بوده و مجموع طول کلی کروموزوم‌ها حدود ۳۵/۵ میکرون بود.

گروه سوم شامل توده‌های بروجرد، سمنان، شهرری، کاکان و خرم‌آباد بود. این توده‌ها دارای کروموزوم‌های نسبتاً بلندی بودند و در کروموزوم شماره ۷ و ۸ که کروموزوم‌های کوچک محسوب می‌شوند، بسیار به هم شبیه بوده و این کروموزوم‌ها نسبتاً بلندتر از سایرین بودند. در این گروه مجموع طول کل کروموزوم‌ها متوسط بوده و حدود ۳۸ تا ۴۰ میکرون محاسبه شد. توده‌ی بروجرد کوتاه‌ترین و توده‌ی کاکان بلندترین طول کلی کروموزوم‌ها را به خود اختصاص داده بودند.

گروه چهارم شامل توده‌های سی سخت و خاش بود. این گروه از نظر طول کروموزوم‌ها در رتبه‌ی دوم قرار گرفته و کروموزوم‌های آنها بلند بود. مجموع طول کلی کروموزوم‌ها در این گروه حدود ۴۳/۴ میکرون بود.

در گروه پنجم تنها توده‌ی زنجان قرار گرفت. این توده بلندترین کروموزوم‌ها را به جز کروموزوم شماره ۱ داشت. مجموع طول کل کروموزوم‌ها در این گروه از تمامی توده‌ها بیش‌تر و ۴۸/۳ میکرون بود.

گروه ششم همانند گروه قبل تنها یک توده یعنی توده برازجان را شامل بود. این توده دارای کوتاه‌ترین کروموزوم‌ها بود، به طوری که هر ۸ کروموزوم آن در بین تمام گروه‌ها کوچک‌ترین بود. مجموع طول کل کروموزوم‌ها در این گروه از تمام توده‌های مورد بررسی کم‌تر و ۲۶/۶ میکرون بوده است.

گروه هفتم شامل توده‌های اصفهان، یزد، کاشان و نیشابور بود. شبیه‌ترین توده‌ها از نظر صفات سیتوزنتیکی در بین توده‌های مورد بررسی در این تحقیق توده‌ی اصفهان و یزد بودند که در این گروه قرار داشتند. کروموزوم‌های توده‌های این گروه طول بسیار کمی داشتند. مجموع طول کلی کروموزوم‌ها در این گروه نیز کم و بین ۳۰/۹۷ میکرون در توده‌ی یزد و ۳۲/۸۸ میکرون در توده‌ی کاشان بود.

بحث

محدوده‌ی تشابه این ۲۰ توده نسبتاً کم و در محدوده‌ی ۰ تا ۲۰/۴ بود. نکته‌ی دارای اهمیت میزان انطباق این گروه‌بندی با موقعیت جغرافیایی بود که این نکته قابل توجه بود. برخی توده‌های قرار گرفته در یک گروه در یک محدوده‌ی جغرافیایی قرار داشتند. در این خصوص می‌توان به توده‌های اهواز و شیراز - قائنات و کرمان - اصفهان، یزد و کاشان که هر کدام با هم در یک گروه قرار داشتند، اشاره کرد. در این گروه‌بندی توده‌های برازجان و زنجان

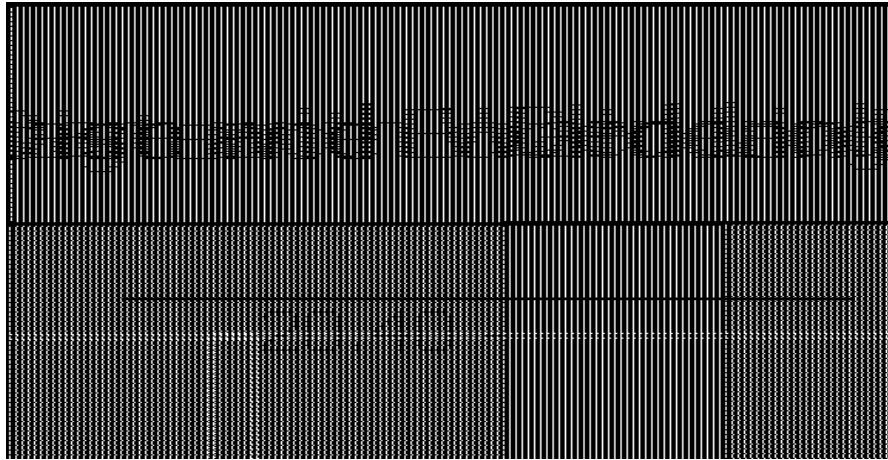
هر کدام یک گروه مجزا را به خود اختصاص دادند. وجه تمایز این دو توده با هم و با سایر توده‌ها در طول هر کروموزوم و مجموع طول کل کروموزوم‌ها بود، به طوری که زنجار دارای بلندترین کروموزوم‌ها و توده‌ی برازجان کوتاه‌ترین آنها بود. سایر توده‌ها در بین این دو دسته جای داشتند. بر اساس این بررسی توده‌های قائنات و کرمان که در یک گروه بوده و هر دو از نظر جغرافیایی نزدیک به هم قرار داشتند از نظر سیتوژنتیکی نیز به هم شبیه بودند. همچنین توده‌های اصفهان و یزد که در یک گروه بودند و از نظر جغرافیایی نیز به هم نزدیک بودند شباهت‌های زیادی با هم داشتند.

با توجه به نتایج تجزیه خوشه‌ای می‌توان فرم‌های متفاوت را برای ایجاد هیبریدهایی با ویژگی‌های متنوع تولید کرد. بدین منظور باید توده‌هایی که دارای فاصله‌ی بیش‌تری در تجزیه‌ی خوشه‌ای هستند، انتخاب کرد. برای مثال تلاقی توده‌ی بومی اهواز در گروه اول با توده‌ی بومی برازجان در گروه ششم می‌توانند به هیبریدهای مطلوبی منجر شود. همچنین هیبریداسیون بین توده‌ی برازجان و زنجان که کوتاه‌ترین و بلندترین کروموزوم‌ها را داشتند نیز مفید به نظر می‌رسد.

نتایج بدست آمده با نتایج محمدی و همکاران (۱۳۸۶) که دو توده‌ی ایرانی را بر اساس صفات سیتوژنتیکی مورد ارزیابی قرار دادند از نظر تعداد کروموزوم‌ها مطابقت داشت. همچنین از نظر طول کل کروموزوم بین توده‌های ارزیابی شده در هر دو تحقیق مشابهت وجود داشت. نتایج بدست آمده همچنین با نتایج ریاست (۱۳۸۰) که جنس‌های شنبلیله استان فارس را مورد بررسی قرار دادند از نظر تعداد کروموزوم‌ها مشابهت داشت. نتایج این تحقیق با نتایج Pedro *et al* (2000) که مطالعه‌های سیتوژنتیکی بر روی لوبیا سبز انجام دادند از نظر تعداد کروموزوم‌ها مطابقت نداشت، آنها تعداد کروموزوم‌ها را $2n=22$ و $2n=20$ گزارش کردند.

L T % 4 @ S \$; + = : '\$ +' D

$$/ \text{KXK} \% W / \text{R} / + \% 4 V = \text{HJ4}$$

$$/ \text{R} / + \% 4 / + , - ' \text{HJ4} \text{'\&}$$

میانگین مربعات				درجه آزادی	منابع تغییرات	
طول کروموزوم ۴ (میکرون)	طول کروموزوم ۳ (میکرون)	طول کروموزوم ۲ (میکرون)	طول کروموزوم ۱ (میکرون)			
۱/۵۹۵ **	۱/۳۹۶ **	۱/۴۲۸ **	۱/۸۰۳ **	۱۹	ژنوتیپ	
۰/۰۱۴۲	۰/۰۰۹۳	۰/۰۰۴۹	۰/۰۰۴۶	۴۰	خطا	
				۵۹	کل	
میانگین مربعات				درجه آزادی	منابع تغییرات	
طول کروموزوم ۸ (میکرون)	طول کروموزوم ۷ (میکرون)	طول کروموزوم ۶ (میکرون)	طول کروموزوم ۵ (میکرون)			
۰/۸۰۷ **	۰/۹۳۸ **	۱/۱۳۵ **	۱/۵۷۵ **	۱۹	ژنوتیپ	
۰/۰۱۳۳	۰/۰۰۹۷	۰/۰۱۸۱	۰/۰۱۷	۴۰	خطا	
				۵۹	کل	
میانگین مربعات				درجه آزادی	منابع تغییرات	
نسبت طول کروموزوم ۴ به طول کل	نسبت طول کروموزوم ۳ به طول کل	نسبت طول کروموزوم ۲ به طول کل	نسبت طول کروموزوم ۱ به طول کل			
۰/۳۹۸ **	۰/۱۹۸ **	۰/۱۷۸ **	۱/۱۱۳ **	۱۹	ژنوتیپ	
۰/۰۲۰۳	۰/۰۱۶۱	۰/۰۱۷۵	۰/۰۲۶۶	۴۰	خطا	
				۵۹	کل	
میانگین مربعات					درجه آزادی	منابع تغییرات
مجموع طول کلی کروموزوم‌ها (میکرون)	نسبت طول کروموزوم ۸ به طول کل	نسبت طول کروموزوم ۷ به طول کل	نسبت طول کروموزوم ۶ به طول کل	نسبت طول کروموزوم ۵ به طول کل		
۷۴/۷۷۵ **	۰/۴۰۹ **	۰/۲۹۵ **	۰/۱۳۲ **	۰/۲۶۳ **	۱۹	ژنوتیپ
۰/۲۱۳	۰/۰۲۷۸	۰/۰۲	۰/۰۲۸۳	۰/۰۲۷۴	۴۰	خطا
					۵۹	کل

** : معنی‌دار در سطح ۱٪

/ @ % 4 V % & K \$ & [K X K , - . K Z K Y B + " & (% " T \] * L + \$)

طول کروموزوم ۶ (میکرون)	طول کروموزوم ۵ (میکرون)	طول کروموزوم ۴ (میکرون)	طول کروموزوم ۳ (میکرون)	طول کروموزوم ۲ (میکرون)	طول کروموزوم ۱ (میکرون)	توده
۴/۱۸de	۴/۲۶g	۵/۲۳cd	۵/۴۲de	۵/۴۷f	۵/۵۶g	اهواز
۴/۴cd	۴/۵۷def	۴/۷۴fgh	۵/۲۷ef	۵/۵۵f	۶/۰۸e	شهرری
۴/۱۸de	۴/۴۲efg	۴/۶۳gh	۴/۷۲i	۴/۸۳h	۴/۹۸hi	کرمان
۴/۵۶c	۴/۶۵cde	۴/۷۶fgh	۵/۵۴cd	۵/۹۶c	۶/۱۹e	خرم‌آباد
۴/۵۷c	۴/۶۹cd	۴/۸۱gh	۴/۹۳gh	۵/۵۲f	۵/۷۸f	سمنان
۳/۰۵h	۳/۲۲j	۳/۴۴j	۳/۵۸l	۳/۶۸k	۴/۰۵j	برازجان
۴/۱۲e	۴/۲۲g	۴/۵۶h	۴/۷۸hi	۵/۴۸f	۷/۰۰a	اردستان
۴/۲۹de	۴/۶def	۴/۸gh	۴/۹۹g	۵/۶۷e	۶/۳۲d	بروجرد
۳/۴۶g	۳/۵۵i	۳/۶۲j	۴/۱۷k	۴/۵۴j	۵/۰۷h	اصفهان
۳/۷۵f	۳/۸۴h	۴/۱۵i	۴/۳۵j	۴/۶۴ij	۵/۰۳hi	کاشان
۵/۱۸b	۵/۳۹b	۵/۶۵b	۵/۷۴b	۵/۹۴cd	۶/۷۴b	خاش
۳/۸۱f	۳/۹۷h	۴/۰۸i	۴/۳۲jk	۴/۷۵ih	۴/۹۴i	نیشابور
۴/۱۶de	۴/۴۹efg	۴/۶۳gh	۴/۷۴i	۴/۸۴h	۵/۱h	قائنات
۵/۵۵a	۶/۳۷a	۶/۴۸a	۶/۵۶a	۶/۶۵a	۶/۸۴b	زنجان
۴/۵۴c	۵/۱۷b	۵/۳۶c	۵/۶۳bc	۵/۸۳d	۶/۱۴e	کاکان
۳/۴۶g	۳/۵۴i	۳/۶۲j	۴/۱۷k	۴/۵۷j	۵/۰۷h	یزد
۴/۶۱c	۴/۸۵c	۴/۹۴ef	۵/۱۸f	۵/۳۵g	۵/۵g	شیراز
۵/۲۸b	۵/۳b	۵/۳۴c	۵/۵۲cd	۶/۱۴b	۶/۵۵c	سی‌سخت
۴/۲۴de	۴/۳۹fg	۴/۵۶h	۴/۷i	۵/۲۴g	۵/۵۱g	کرمانشاه
۴/۳de	۴/۷۸cd	۵/۱۱de	۵/۲۳f	۵/۵۴f	۶/۱۲e	عراقی

حروف غیر مشابه نشان دهنده‌ی تفاوت معنی‌دار در سطح احتمال ۵٪ می‌باشد.

"& +

نسبت طول کروموزوم ۴ به طول کل کروموزوم‌ها	نسبت طول کروموزوم ۳ به طول کل کروموزوم‌ها	نسبت طول کروموزوم ۲ به طول کل کروموزوم‌ها	نسبت طول کروموزوم ۱ به طول کل کروموزوم‌ها	طول کروموزوم ۸ (میکرون)	طول کروموزوم ۷ (میکرون)	توده
۸/۱۵a	۸/۴۶a	۸/۵۴a	۸/۶۷cdef	۳/۳۴fg	۳/۴۲g	اهواز
۶/۹۷ef	۷/۷۴bcd	۸/۱۷bcd	۸/۹۵c	۴/۱۲bc	۴/۳۵c	شهرری
۷/۵۳b	۷/۶۸bcdef	۷/۸۷f	۸/۱۱g	۳/۶۷d	۳/۸۸e	کرمان
۶/۸۲fg	۷/۹۳b	۸/۵۴a	۸/۸۷cde	۴/۲۰bc	۴/۲۸c	خرم‌آباد
۷/۱۳de	۷/۳۳i	۸/۲bc	۸/۵۹def	۴/۰۵c	۴/۳۵c	سمنان
۷/۴۶bc	۷/۷۸fghi	۷/۹۸def	۸/۸۲cde	۲/۵۴i	۲/۹h	برازجان
۷/۰۵def	۷/۳۹ghi	۸/۴۹a	۱۰/۸۸a	۳/۳۵fg	۳/۶۱f	اردستان
۷/۱۷de	۷/۴۶fghi	۸/۴۸a	۹/۴۵b	۳/۶۸d	۴/۱۰d	بروجرد
۶/۶۹g	۷/۷۲bcde	۸/۴۱ab	۷/۴۱b	۳/۲۸g	۳/۳۴g	اصفهان
۷/۲۴cd	۷/۵۹defg	۸/۱۱cde	۸/۷۹cde	۳/۵۱def	۳/۶۵f	کاشان
۷/۴۴bc	۷/۵۷defgh	۷/۸۲f	۸/۸۹cd	۴/۲۳bc	۴/۷۳b	خاش
۷/۲۳cde	۷/۶۵cdef	۸/۴۲ab	۸/۷۶cde	۲/۹۶h	۳/۶۲f	نیشابور
۷/۴۹bc	۷/۶۷cdef	۷/۸۴f	۸/۲۷g	۳/۶۷d	۳/۹۱e	قائنات
۷/۷۱b	۷/۸۱bcd	۷/۹۱ef	۸/۱۴g	۴/۵۹a	۵/۲۸a	زنجان
۷/۴۷bc	۷/۷۵bc	۸/۱۳cde	۸/۵۶ef	۴/۲۶b	۴/۳c	کاکان
۶/۷g	۷/۷۲bcde	۸/۴۹a	۹/۴۲b	۳/۲۵g	۳/۳۱g	یزد
۷/۵۵b	۷/۹۲b	۸/۱۷bcd	۸/۴fg	۳/۲۹g	۳/۹۰e	شیراز
۷/۱۱de	۷/۳۵hi	۸/۱۹bcd	۸/۷۳cde	۴/۳۲b	۴/۷۰b	سی سخت
۷/۲۶cd	۷/۴۹efghi	۸/۳۵abc	۸/۷۹cde	۳/۵۹de	۳/۸۵e	کرمانشاه
۷/۷۱b	۷/۸۹bc	۸/۳۵abc	۹/۲۳b	۳/۴۱efg	۳/۶۵f	عراقی

حروف غیر مشابه نشان دهنده تفاوت معنی‌دار در سطح احتمال ۰.۵٪ می‌باشد.

"& +

توده	نسبت طول کروموزوم ۵ به طول کل	نسبت طول کروموزوم ۶ به طول کل	نسبت طول کروموزوم ۷ به طول کل	نسبت طول کروموزوم ۸ به طول کل	مجموع طول کلی کروموزوم‌ها (میکرون)
اهواز	۶/۶۲fg	۶/۵cdef	۵/۳۲g	۵/۱۹fgh	۳۶/۸۷h
شهرری	۷/۷۲efg	۶/۴۷def	۶/۳۹abc	۶/۰۴ab	۳۹/۰۶e
کرمان	۷/۱۸bcd	۶/۸abc	۶/۳۱abc	۵/۹۶abc	۳۵/۲۹i
خرم‌آباد	۶/۶۵fg	۶/۵۳bcdef	۶/۱۲cde	۶/۰abc	۴۰/۱۱d
سمنان	۶/۹۶cde	۶/۷۷abcd	۶/۴۶a	۶/۰۱abc	۳۸/۶۹ef
برازجان	۶/۹۹cde	۶/۶۲bcdef	۶/۳۰abc	۵/۵۱de	۲۶/۴۶l
اردستان	۶/۵۳g	۶/۳۸f	۵/۵۸f	۵/۱۸gh	۳۷/۱۰h
بروجرد	۶/۸۷def	۶/۴۱f	۶/۱۲cde	۵/۴۹de	۳۸/۴۴ef
اصفهان	۶/۵۷fg	۶/۴۱ef	۶/۱۷bcde	۶/۰۷ab	۳۱/۰۱k
کاشان	۶/۷efg	۶/۵۴bcdef	۶/۳۶abc	۶/۱۱a	۳۲/۸۸j
خاش	۷/۱۰cd	۶/۸۳ab	۶/۲۳abcd	۵/۵۷d	۴۳/۵۸b
نیشابور	۷/۰۳cd	۶/۷۴abcde	۶/۴۰ab	۵/۲۳efgh	۳۲/۴۶j
قائنات	۷/۱۹bcd	۶/۷۴abcde	۶/۳۳abc	۵/۹۳abc	۳۵/۴۷i
زنجان	۷/۵۷a	۶/۶bcdef	۶/۲۷abc	۵/۴۵defg	۴۸/۳۰a
کاکان	۷/۲۰bc	۶/۳۱f	۵/۹۹de	۵/۹۴abc	۴۱/۲۲c
یزد	۶/۵۶g	۶/۴۲ef	۶/۱۲cde	۶/۰۲abc	۳۰/۹۷k
شیراز	۷/۴۱ab	۷/۰۴a	۵/۹۴e	۵/۰۱h	۳۷/۶۱gh
سی‌سخت	۷/۰۵cd	۷/۰۳a	۶/۲۵abcd	۵/۷۵bcd	۴۳/۱۴b
کرمانشاه	۶/۹۸cde	۶/۷۵abcd	۶/۱۳cde	۵/۷۱cd	۳۶/۰۷i
عراقی	۷/۲۱cb	۶/۴۷def	۵/۴۹fg	۵/۱۲h	۳۸/۱۳gh

حروف غیر مشابه نشان دهنده تفاوت معنی‌دار در سطح احتمال ۵٪ می‌باشد.

/ ۴ ۴ % 4 v t @ ; | _ " ' &

ژنوتیپ	اهواز	عراقی	اردستان	برازجان	بروجرد	سی سخت	اصفهان	قائنات	کاکان	کاشان	کرمان	کرمانشاه	خاش	خرم آباد	نیشابور	سمنان	شهرری	شیراز	یزد	زنجان	
اهواز	.																				
عراقی	۱/۱۷۷	.																			
اردستان	۲/۳۲۳	۱/۷۴۳	.																		
برازجان	۵/۷۰۵	۶/۲۳۵	۵/۹۶۹	.																	
بروجرد	۱/۹۷۶	۱/۱۷۵	۱/۶۱۲	۶/۴۵۸	.																
سی سخت	۴/۰۶۹	۳/۳۱۱	۴/۰۷۶	۹/۰۲۱	۲/۸۰۶	.															
اصفهان	۳/۵۸۶	۳/۹۶۰	۳/۵۶۵	۲/۷۲۴	۳/۹۵۹	۶/۵۵۲	.														
قائنات	۲/۰۰۹	۲/۱۱۰	۲/۷۵۵	۴/۹۱۸	۲/۰۷۲	۴/۱۹۶	۲/۶۸۱	.													
کاکان	۲/۹۰۲	۲/۲۶۴	۳/۳۲۲	۷/۹۴۹	۱/۹۲۷	۱/۵۹۳	۵/۴۹۶	۳/۱۲۵	.												
کاشان	۲/۷۷۷	۳/۱۱۶	۳/۰۶۹	۳/۵۸۵	۳/۰۶۵	۵/۵۳۳	۱/۲۰۹	۱/۵۳۱	۴/۴۶۳	.											
کرمان	۲/۰۵۴	۲/۲۲۲	۲/۸۸۷	۴/۸۴۲	۲/۲۱۴	۴/۲۹۷	۲/۶۴۸	۰/۱۷۵	۸/۲۳۲	۱/۴۹۲	.										
کرمانشاه	۱/۷۰۸	۱/۵۹۳	۲/۰۷۴	۵/۲۰۲	۱/۴۳۵	۳/۸۴۱	۲/۷۸۸	۰/۸۲۶	۲/۸۵۱	۱/۷۷۸	۰/۹۳	.									
خاش	۴/۰۷۸	۳/۳۱۰	۴/۱۴۲	۹/۱۵۵	۲/۹۳۳	۰/۷۰۴	۶/۷۳۱	۴/۳۳۱	۱/۵۹۹	۵/۶۹۹	۴/۴۴۱	۴/۰۱۹	.								
خرم آباد	۲/۷۰۹	۲/۱۵۰	۲/۸۰۴	۷/۴۹۹	۱/۴۶۰	۱/۹۲۱	۴/۹۱۹	۲/۸۳۳	۱/۱۲۶	۳/۹۷۸	۲/۹۴۲	۲/۴۰۴	۲/۱۷۳	.							
نیشابور	۲/۸۲۵	۳/۱۶۴	۳/۱۵۳	۳/۲۵۵	۳/۲۹۵	۵/۸۳۴	۱/۳۶۶	۱/۹۵۷	۴/۸۴۲	۱/۰۸۴	۱/۹۲	۲/۰۶۲	۵/۹۸۲	۴/۳۷۵	.						
سمنان	۲/۴۹۹	۱/۹۶۲	۲/۶۶۵	۶/۶۸۹	۱/۱۹۷	۲/۴۱۳	۴/۲۲۰	۱/۸۹۴	۱/۶۳۵	۳/۱۵۹	۲/۰۰۱	۱/۵۸۵	۲/۶۶۶	۱/۲۵۲	۳/۵۶۹	.					
شهرری	۲/۴۸۶	۱/۹۴۰	۲/۵۰۷	۶/۸۹۵	۱/۰۹۳	۲/۳۵۱	۴/۳۴۱	۲/۱۹۳	۱/۴۱۷	۳/۳۴۸	۲/۳۱۸	۱/۸۴۰	۲/۵۳۲	۰/۸۱۲	۳/۷۹۵	۰/۷۰۷	.				
شیراز	۱/۴۷۰	۱/۱۲۳	۲/۴۶۳	۵/۹۸۵	۱/۵۸۵	۳/۳۵۴	۳/۸۵۴	۱/۶۶۷	۲/۴۸۲	۲/۹۰۵	۱/۷۳۹	۱/۳۷۶	۳/۴۲۱	۲/۳۵۲	۲/۸۳۸	۱/۷۹۴	۲/۰۳۷	.			
یزد	۳/۵۸۷	۳/۹۷۰	۳/۵۶۹	۲/۶۸۹	۳/۹۸۶	۶/۵۹۰	۰/۱۰۳	۲/۷۲۸	۵/۵۳۴	۱/۲۶۵	۲/۶۹۴	۲/۸۱۸	۶/۷۷۰	۴/۹۵۷	۱/۳۶۸	۴/۲۶۵	۴/۳۸۷	۳/۸۷۲	.		
زنجان	۶/۴۳۵	۵/۷۶۵	۶/۷۴۰	۱۱/۶۹۴	۵/۵۳۵	۳/۰۲۳	۹/۳۳۳	۶/۸۳۷	۳/۹۱۵	۸/۷۲۸	۶/۹۳۱	۶/۶۰	۲/۷۳۸	۴/۶۲۹	۸/۵۲۱	۵/۲۲۵	۵/۱۰۲	۵/۸۴۰	۹/۳۷۱	.	

منابع

- امیدبیگی، ر. ۱۳۸۳. تولید و فرآوری گیاهان دارویی، انتشارات آستان قدس رضوی، شماره ۱۴۹. ۳۹۷ صفحه
- ریاست، م. ۱۳۸۰. بررسی سیتوژنتیکی جنس شنبلیله در استان فارس، پایان نامه کارشناسی ارشد، رشته زیست‌شناسی، دانشگاه ارومیه، ۱۲۲ صفحه
- فرشادفر، ع. ۱۳۸۰. اصول و روش‌های آماری چند متغییره، انتشارات طاق بستان، ۷۰۸ صفحه
- محمدی، ج.، ع. عمارلو و ک. صدری. ۱۳۸۶. بررسی سیتوژنتیک دو رقم شنبلیله مورد کشت در زنجان، خلاصه مقالات پنجمین کنگره علوم باغبانی، دانشگاه شیراز، ۳۵ صفحه
- نجف‌پور نوایی، م. ۱۳۷۳. مطالبی پیرامون گیاه دارویی شنبلیله، انتشارات مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع، شماره ۱۲۷، ۱۸ صفحه
- وجدانی، پ. ۱۳۷۵. اهمیت روش‌های حفاظت در محل طبیعی و نقش آنها در حفظ و بهره‌برداری از ذخایر توارثی گیاهی، مجموعه مقالات کلیدی چهارمین کنگره علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران، دانشگاه صنعتی اصفهان، ۲۵ صفحه
- Ebubekir, A., O. Engin, and T. Faruk. 2005. Some physical properties of fenugreek (*Trigonella foenum-graceum* L.) seeds. J. Food Engin. 71: 37-43
- Nazar, A. N., and A. H. Tinay. 2007. Functional properties of Fenugreek (*Trigonella foenum-graceum*) protein concentration. J. Food Chemi. 103: 582-589
- Darlington, C. D., and Cour. L. F. 1999. The handling of chromosome. George Allen and Unwin LTD
- Pedro, M. R., and D. S. Alfonso. 2000. Cytogenetic studies in *Phaesolus* L. (Fabaceae). J. Genetics and Molecular Bio. 23, 4: 985-987
- Sandor, P., and A. Kismanyoky. 2004. Comparative test of fenugreek (*Trigonella foenum-graceum* L.). J. Central European Agri. 4: 259-262

Schulz,S.J.1992. Cytogenetics (Plant, Animal, Humans). Springer. Verlag, New Yourk Ink. USA

Sharma,A., and K.Sharma. 1999. Chromosome techniques theory and practices. Butteworth and Co.
Ltd